

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Tatiany Hanečkovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu **RNDr. I. Z., CSc.**, bytom v Č., právne zastúpeného JUDr. M. P., advokátom so sídlom v P., proti žalovanému **Colnému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Mierová č. 23, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 18544/2006 zo dňa 28.06.2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/140/2005-43 zo dňa 20.04.2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/140/2005-43 zo dňa 20.04.2007 **potvrďuje**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 18544/2005 zo dňa 28.06.2005, ktorým žalovaný podľa § 48 ods. 5 zák.č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov potvrdil rozhodnutie Colného úradu Prešov zn. 151T/8918-1/05 zo dňa 04.04.2005, ktorým Colný úrad Prešov uložil žalobcovi podľa ust. § 41 ods. 5 zák.č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov pokutu vo výške 10 000 Sk, keďže pri vykonávaní kontroly v prevádzke pohostinstva žalobcu na H. bol dňa 12.10.2004 nájdených 22 spotrebiteľských balení cigariet (dĺžka do 70 mm) podľa špecifikácie vo výroku rozhodnutia, ktoré boli označené kontrolnou známkou podľa predchádzajúcej právnej úpravy a teda sa v zmysle § 44 ods. 23

zák.č. 106/2004 Z.z. o spotrebiteľskej dani z tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov, považujú za neoznačené.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že v danom prípade je nesporné, že pri kontrole vykonanej dňa 12.10.2004 v prevádzke pohostinstva na H., ktorého prevádzkovateľom je žalobca ako fyzická osoba – podnikateľ, podľa živnostenského listu č.j.: Žo X., IČO: X. bolo nájdenej 22 spotrebiteľských balení cigariet, označených známkou podľa predchádzajúcej právnej úpravy, a teda podľa § 44 ods. 23 zákona neoznačených. Potvrďuje to aj žalobca, keď v žalobe sám uvádza: „Pre malý záujem kupujúcich sa 22 krabičiek cigariet (440 cigariet) so starými ochrannými známkami nepodarilo do 30.09.2004 predať. Tieto cigarety boli 30.09.2004 vyradené z predaja a ponechané na svojom mieste, než sa žalobca mal vrátiť zo zahraničia a rozhodnúť o nich ...“ Správne a v súlade so zákonom preto rozhodol prvostupňový správny orgán aj žalovaný, ak postupom podľa § 41 ods. 5 zákona uložili žalobcovi za tržbu neoznačených cigariet pokutu vo výške 10 000 Sk a zároveň ďalším rozhodnutím, ktoré nie je predmetom konania, bolo rozhodnuté podľa § 41 ods. 6 zákona o zabezpečení týchto cigariet. Súd zdôraznil, že pokuta bola žalobcovi uložená nie ako fyzickej osobe, ale ako podnikateľovi. Ako podnikateľ, ktorý prevádzkoval pohostinstvo, v ktorom okrem iného aj vykonával predaj tabakových výrobkov, bol povinný dodržiavať zákony t.j. aj zákon č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov, pričom od 01.03.2004 (od účinnosti tohto zákona) do 30.09.2004 mal aj podľa názoru Krajského súdu dostatočný časový priestor na dopredaj, resp. spotrebu tabakových výrobkov označených kontrolnou známkou podľa doterajších predpisov.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas odvolanie. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutie colného riaditeľstva zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Namietal, že v žalobe poukázal na skutočnosť, že zákonodarca upravil medze základného práva a slobody vlastníť legálne nadobudnuté spotrebiteľské balenia cigariet zákonom č. 631/2004, ktorými doplnil § 44 zák.č. 106/2004 Z.z. novým ods. 37. Až týmto ustanovením zákona bola žalobcovi uložená povinnosť ako postupovať v situácii, keď mu ostali predmetné cigarety, ktoré sa mu do 30.09.2004 nepodarilo predať. Poukázal na jeho diskrimináciu i porušenie článku 12 ods. 2 a článku 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy, pri takom výklade § 41 ods. 5 zák.č. 106/2004 Z.z. v rozhodnutí žalovaného, podľa ktorého mal byť sankcionovaný len preto, že dňa 12.10.2004 mal legálnou cestou nadobudnuté spotrebiteľské balenie cigariet zákonné právo takto nadobudnuté cigarety vlastníť. Žalobca v dôvodoch žaloby poukázal na porušenie čl. 1 ods. 2 a čl. 7 ods. 5 ústavy vo vzťahu k článku 1 dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 26 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach. Žalobca v dôvodoch žaloby poukázal na to, že je majiteľom zabavených cigariet. Poukázal na to, že jeho ľudským právom a slobodou je vlastníť majetok, ktorý bol legálne nadobudnutý. V dôvodoch žaloby poukázal taktiež na to, že držba, ktorá vyplýva z vlastníctva veci bez toho aby pri nej došlo k porušeniu zákona, je držbou oprávnenou. Žalobca predovšetkým popiera, že by sa dopustil protiprávneho konania, ktorým by nedodržiaval zákony, t.j. ktorým by porušil zákon č. 106/2004 Z.z. tak, ako ho z toho neopodstatnene obviňuje prvostupňový súd. Žalobca ničím neporušil zák.č. 106/2004 Z.z., keď legálnym spôsobom nadobudol vec (cigarety)

a tieto sa mu do 30.09.2004 nepodarilo predat'. Skutočnosť, že sa žalobcovi nepodarilo predat' cigarety nie je nedodržiavaním zákona tak ako to nesprávne vykladá prvostupňový súd. Názor krajského súdu, že žalobca mal dostatočný časový priestor na dopredaj, resp. spotrebu tabakových výrobkov označených kontrolnou známkou podľa doterajších predpisov považuje žalobca za výraz predpojatosti súdu voči jeho osobe. Ďalej uviedol, že ak by mu colný úrad dňa 12.10.2004 predmetný cigarety zabavil, určite by postupoval podľa ust. § 44 ods. 37 zák.č. 106/2004 Z.z. v platnom znení a požiadal by Colný úrad o zničenie predmetných cigariet.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 07.08.2007 k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že Colný úrad Prešov vydal dňa 04.04.2005 rozhodnutie zn. 151T/8918-1/05, ktorým uložil žalobcovi podľa ust. § 41 ods. 5 zák.č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení účinnom v čase porušenia daňových predpisov pokutu vo výške 10 000 Sk za držbu 22 ks spotrebiteľských balení cigariet, ktoré boli označené kontrolnou známkou podľa predchádzajúcej právnej úpravy, pričom v zmysle § 44 ods. 23 zák.č. 106/2004 Z.z. sa takéto spotrebiteľské balenia cigariet považujú za neoznačené. Žalovaný zdôraznil, že držba neoznačených spotrebiteľských balení cigariet sa neriadi ustanoveniami zák.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, ale v tomto prípade sa vykladá v súlade so smernicou Rady 92/12 EHS zo dňa 25.02.1992, ktorá bola čiastočne implementovaná do zák.č. 106/2004 Z.z. a ktorá držbu poníma v širšom meradle a to ako pojem vzťahujúci sa na akúkoľvek faktickú moc nad vecou – tovarom podliehajúcim spotrebnej dani, pretože držiteľom takéhoto tovaru je ktokoľvek, kto má takýto tovar u seba. Zák.č. 631/2004 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa zák.č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení zák.č. 556/2004 Z.z., ktorým sa doplnil § 44 zák.č. 106/2004 Z.z. novým odsekom 37 nadobudol účinnosť 01.12.2004. keďže zák.č. 631/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zák.č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení zák.č. 556/2004 Z.z. nadobudol účinnosť až 01.12.2004, § 44 ods. 37 mohol byť aplikovaný len od uvedeného dátumu a na prípady držby spotrebiteľských balení cigariet označených kontrolnou známkou podľa doterajších predpisov, ktoré boli zistené po 01.12.2004. keďže v prípade žalobcu bola držba spotrebiteľských balení cigariet označených kontrolnou známkou podľa doterajších predpisov, ktoré sa podľa § 44 ods. 23 zák.č. 106/2004 Z.z. považujú po 30.09.2004 za neoznačené zistené dňa 12.10.2004, t.j. pred 01.12.2004 nemohlo byť na túto držbu aplikované doplnenie § 44 o odsek 37, ktorý zaviedol zák.č. 631/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zák.č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani o tabakových výrobkov v znení zák.č. 556/2004 Z.z.. K námietke žalobcu týkajúcej sa držby len malého množstva SBC, ktoré nebolo určené na komerčné účely a ktoré žalobca nakúpil dopredu s tým, že keď nebude schopný ho predat', môže mu ostať pre vlastnú potrebu s poukazom na čl. 9 ods. 2 Smernice Rady č. 92/12/EHS, žalovaný opätovne uvádza, že citované ustanovenia v čl. 9 ods. 2 Smernice Rady č. 92/12/EHS sa vzťahujú na tovar, ktorý je nadobudnutý súkromnými osobami pre vlastnú potrebu, ktorý si aj sami predávajú a to tovar uvedený do daňového voľného obehu v inom členskom štáte na daňové územie, čo v prípade žalobcu nebolo splnené, pretože žalobca cigarety neprepravoval z iného členského štátu na daňové územie a teda ani na neho nemožno aplikovať príslušné ust. Smernice Rady č. 92/12/EHS. Uvedený článok 9 Smernice Rady č. 92/12/EHS bol implementovaný aj do zák.č. 106/2004 Z.z.,

konkrétne do ust. § 31. Ďalej uviedol, že nebolo porušené práv žalobcu ako fyzickej osoby pokojne užívať jeho majetok (SBC označenej kontrolnou známkou podľa doterajších predpisov), avšak ako predávajúca osoba (osoba oprávnená v rámci svojho podnikania predávať cigarety) mal v držbe vo svojej prevádzke – pohostinstve SBC neoznačené podľa § 44 ods. 23 zák.č. 106/2004 Z.z., naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 41 ods. 5 zák.č. 106/2004 v znení účinnom v čase porušenia daňových predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec podľa § 246c, § 214 ods. 1 O.s.p bez pojednávania podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 4 O.s.p., v spojení s § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd zistil, že žalobca v odvolacom konaní uviedol rovnaké dôvody ako v žalobe proti napadnutému rozhodnutiu. Odvolací súd ďalej zistil, že skutok, ktorý je obsahom správneho deliktu nie je sporný. Pri kontrole vykonanej dňa 12.10.2004 v prevádzke Pohostinstva na H., ktorého prevádzkovateľom je žalobca ako fyzická osoba – podnikateľ podľa živnostenského listu, bolo nájdených 22 spotrebiteľských balení cigariet, označených známkou podľa predchádzajúcej právnej úpravy, a teda podľa § 44 ods. 23 zákona neoznačených. Odvolací súd za právne významnú považuje okolnosť, že tieto spotrebiteľské balenia cigariet boli zistené v prevádzke pohostinstva, ktorého prevádzkovateľom bol žalobca ako fyzická osoba – podnikateľ. Pokiaľ by sa malo z daných okolností usudzovať na to, že išlo o jeho súkromnú držbu legálne nadobudnutých cigariet, túto skutočnosť vyvracajú práve uvedené okolnosti. Odvolací súd nezistil porušenie zákona súdom prvého stupňa ani žalovanými správnymi orgánmi.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 14. februára 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková